

BÀI 2

- Nhiều khi nghĩ lẩn thẩn, em muốn biết Chân Sư có nói gì về chuyện ngừa thai không hả Bo?

- Kể ra dài lắm.

- Được mà, nói nghe đi Bo, em chắc nhiều người cũng muốn biết về việc ấy. Nào là phe pro-choice, rồi phe pro-life cãi nhau um sùm, biểu tình rầm rộ vui lắm. Ai đúng vậy ?

- Chắc không có câu trả lời đâu cưng, đúng hay sai là tùy hoàn cảnh, trình độ và cái nhìn của người liên hệ. Muốn tìm hiểu chuyện thì mình không đi ngay vào vấn đề được, mà phải đi từ xa tới gần. Từ xa có nghĩa khi bàn chuyện tinh thần, nguyên tắc là theo cách viết chữ Hán, đi từ trong ra ngoài từ trên xuống dưới. Vậy thì với con người ở giai đoạn này, việc trau luyện đúng đắn sẽ khởi sự ở thể tinh cảm, vì đó là thể linh hoạt nhất, phát triển nhiều hơn hết, được sử dụng khéo léo nhất nơi đại đa số người, kể đó là thể trí. Tức việc kiểm soát tinh cảm, động lực, hậu ý hay mục tiêu của tư tưởng, hành động cần bắt đầu trước, rồi sau đó mới đến thể xác như kỷ luật, phép dinh dưỡng. Chuyện tức cười và đáng thương là con người hay đi sai, khởi sự từ ngoài vào trong trước, tức họ lo cho thân xác như thay đổi thức ăn, y phục, khẹp nó vào kỷ luật khắt khe, và coi trọng các chuyện này hơn nhu cầu phải làm đẹp tâm và trí.

Sau đó tới chuyện gần, nhu cầu sinh sản, truyền giống là một nét chung giữa người và vật, Sự việc không khó hiểu bởi con người có một phần thú tính trong bản chất của mình, nhưng khác với loài vật sinh sản theo mùa, con người không kèm chế khả năng ấy mà buông thả. Đó là mặt vật chất, qua mặt tâm linh, sự việc hóa trầm trọng hơn vì con người có trí tuệ vượt xa loài vật, có óc tưởng tượng, biết thêm thắt, tô điểm làm chuyện cột chặt họ hơn, bị giữ lâu hơn trong ảo ảnh.

Chủ trương ngừa thai mắc cùn sai sót như việc thay đổi thức ăn, chuyển từ thịt sang rau trái với mong ước đạt tới sự đẹp đẽ tinh thần. Nó đi từ ngoài vào trong, áp đặt điều kiện từ bên ngoài lên thể xác, thay vì đường lối đúng là từ trong ra, tức con người điều hòa và làm chủ việc truyền giống, mà không để nó làm chủ mình như hiện nay. Chính sự đòi hỏi không kiểm soát mới là vấn đề, các phương pháp ngừa thai không đụng tới gốc rễ, hay làm giảm sức mạnh của chuyện, là sự phát triển bất bình thường của bản năng tinh dục trong con người. Bản năng ấy mạnh hơn và thường trực hơn nơi loài vật, vì như đã nói, tư tưởng dục tính, ham muốn và óc tưởng tượng đã làm cho có sự đòi hỏi liên tục, vượt quá mức thiên nhiên.

Nhưng người ta có thể huấn luyện, tinh lọc đam mê tinh dục và biến nó thành tình cảm nơi người, thay cho cuồng si hay bản năng nơi loài vật, rồi dùng nó cho sự tiến hóa của loài người, như là một yếu tố cho sự tăng trưởng của nhân loại. Nhìn theo quan điểm đó, việc ngừa thai chỉ mới là nửa đường, đích nhắm tới là người nam và người nữ làm chủ trọn vẹn bản năng này, chuyển hóa nó từ đam mê thành tình yêu dịu dàng, xả kỷ. Việc mà thời đại này đang chứng kiến là thuyết vật chất tàn bạo, hạ phẩm giá con người, dẫn dắt khối đông vào việc hưởng thụ không kèm chế phần vật chất.

- Con bé Thư sinh ra bị sút môi Bo nhớ không. Lúc đó em hơi buồn, vì con trai xí giai cũng vẫn lấy vợ được, con gái khó hơn; mà con nhỏ cũng ngộ, nó tỉnh bơ hà. Đi học bạn bè chỉ miệng hỏi nó đáp ngon lành: The doctor sewed my lip ! Thấy nó thản nhiên như vậy em cũng đỡ rầu, và tạ ơn trời đã cho nó tâm tính thế. Bác sĩ nói từ giờ tới khi nó lớn còn phải sửa môi vài lần nữa, xong xuôi thì đẹp gái. Nghĩ cũng tội cho nó. Có con nhỏ thì vui buồn, lo mừng, đúng tim đủ hết, khởi cần xem phim James Bond 007. Một hôm con Thư lấy kéo của mẹ cắt tóc trước trán, mà con mắt lại ngay mũi kéo. Hồn vía em lên mây, sẵn cây chối lông gà mới mua em phết cho nó mấy cái, giờ con Thư với cu Bi sợ cây chối lắm. Nhìn lại lần nào em cũng được vuông tròn xuôi thuận. Sấy

thai có lý do bên trong không ? Có những trường hợp tự nhiên bị mà không có nguyên nhân nào.

- Như vậy phải nói tới karma. Mặt khác, thường sự sống rất uyển chuyển nên có lúc cũng không do karma mà do các nguyên nhân nằm ngoài dự liệu của linh hồn muốn tái sinh. Có linh hồn đã chọn được gia đình vừa ý, nhưng giữa chừng ba mẹ tương lai bỗng sinh bất hòa sâu đậm, linh hồn bèn ...lạnh cứng, không muốn sinh ra và lớn lên trong môi trường bất lợi đó nên rút lui, và người mẹ sẩy thai.

- Còn hiếm muộn là tại sao ?

- Mỗi trường hợp đều riêng rẽ nên không nói được. Có trường hợp cặp vợ chồng hiếm muộn đã lâu rồi bỗng dung sinh con, việc được giải thích là trong khoảng thời gian trước không linh hồn nào có duyên với hoàn cảnh của hai người, về sau mới có linh hồn thích hợp. Hôm nọ con Trâm đòi mua chuyện của James Herriot phải không ?

- Uà, nó nổi hứng muốn đọc hết những chuyện loài vật của ông bác sĩ thú y đó, giờ đang chúm mũi vào sách ngoài vườn. Mà ông Herriot thì sao ?

- Có chuyện ông viết lý thú lắm, ông bảo người Tô Cách Lan tin rằng đàn ông cũng ốm ghen như vợ, bần thần đã dượt khi vợ có mang. Ông không để ý nhưng khi vợ mang thai, quả nhiên ông thấy mình cũng mệt mỏi, biếng ăn. Lý do là khi chân nhân tạo thể sinh lực (phách) cho thai nhi, nó sẽ tìm vật liệu thích hợp trong môi trường bên ngoài, khi gặp sẽ đem vào cho các thiên thần (bà mẹ) dùng để tạo thể. Như vậy nếu thể sinh lực người cha có chất liệu nó cần, chân nhân sẽ trưng dụng (và bằng cách ấy có sự di truyền, thai nhi mang lấy một số tính chất của cha), và nếu người cha có đủ hay dư thừa sinh lực, việc lấy bớt không gây ảnh hưởng bất lợi; nhưng nếu không được vậy, người cha bị mất chất liệu sẽ giảm sức khỏe, sinh ra khó ở như người mẹ lúc mang thai.

- Sẵn đang nói chuyện các bà bầu, còn điều gì hay nữa kể luôn đi Bo.

- Có thể nói về chuyện tạo hình. Với thể sinh lực là cái khuôn cho thể xác, có linh hồn tiến hóa mà chưa đủ hiểu biết để tạo thể sinh lực tốt đẹp, chưa biết sử dụng uốn nắn vật chất ether một cách thành thạo, đã nắn ra một thể xác yếu, về sau ngăn trở đáng kể trong sinh hoạt hằng ngày và đời sống dưới trần. Có linh hồn khởi sự tạo thể rồi nhận ra mình làm không được đã bỏ dở nửa chừng, khiến sẩy thai. Chắc cũng thắc mắc là tại sao đã có bà mẹ tạo hình, chân nhân còn dự vào làm chi ? Lý do là linh hồn càng tiến hóa thì càng được nhiều tự do trong việc tạo hình và lựa chọn hoàn cảnh tái sinh. Cũng có khi linh hồn trong nhiều kiếp trước là nam nhân sẽ thấy khó khăn trong việc tạo thể xác nữ kỳ tái sinh này, và ngược lại, do đặc tính âm dương khác nhau. Kết quả là ta có người nữ với nét mặt và tâm tính nhiều nam tính.

- Rồi những trường hợp trẻ chết non, hay phá thai, linh hồn đi đâu ? Có sách nói rằng linh hồn đưa trẻ quanh quẩn bên bà mẹ, than khóc là đã mất dịp đầu thai, nghe để sợ mà có thật không Bo ? Hay là chuyện kể trẻ chết non sẽ tiếp tục lớn ở cõi bên kia, khi qua đời bà mẹ sẽ gặp lại con mình đã khôn lớn. Em nửa tin nửa ngờ, vì sống là để kinh nghiệm, nay linh hồn không có cơ hội tái sinh cõi trần thì phải tìm cơ hội khác, nó vẫn ở cõi tâm linh mất thì giờ phải không ?

- Có thể nhìn theo cách ấy, bây giờ thử nhìn việc theo chu trình sống xem sao. Trong lúc sống, con người dùng năng lực tạo nên một số động lực rồi hành vi, khi qua đời, tùy theo tính chất các động lực ấy mà họ ngơi nghỉ ở cõi cao (thiên đàng, nếu đó là tính thiện) hay phải trải qua một thời gian ở cõi nặng nề hơn, tương ứng với động lực thấp kém. Khi năng lực tiêu tan rồi mất hẳn, con người sẽ trở lại trở lại cõi trần, vậy thì diễn biến hợp lý của linh hồn chết khi quá nhỏ hay chưa có dịp ra chào đời là như sau:

Điểm thứ nhất, trong cả hai trường hợp, linh hồn chưa sinh ra một động lực gì, vì chưa sử dụng trí hay tình cảm, chưa tạo nhân tốt lẫn nhân xấu, thì kết cục là không có quả tương ứng, vậy linh hồn không thể vào cõi thiên đàng hay rơi vào cõi thấp, vì không có gì thu hút nó vào hai chỗ ấy và nó phải tái sinh ngay.

- Nói khác đi không nơi nào chứa chấp linh hồn, nó thành vô gia cư !

- Gần gần giống vậy, linh hồn sẽ tìm cơ hội để trở lại tức thì, nó không ứng hợp với cõi cao hay cõi thấp để ở lại một trong hai chỗ.

Điểm thứ hai, linh hồn toàn tri, toàn năng, toàn thiện, mục đích của nó là tiến hóa, nó thấy rõ nguyên nhân và kết quả, do đó không lẩn quẩn quanh bà mẹ để khóc than như chuyện kể, bởi nó biết việc tìm một thân xác mới để tái sinh theo luật luân hồi là việc khá dễ dàng. Kể đó, linh hồn hiểu biết luật tiến hóa nên nó không mất thì giờ tiếc nuối việc đã qua, cơ hội đã bỏ lỡ. Cái nhìn của con người thật khác với con người ở cõi trần, nó thấy rõ quá khứ, nhìn suốt tương lai, và hằng sống trong hiện tại vĩnh cửu. Việc mất cơ hội tái sinh mà người đời coi là hệ trọng đối với nó không phải là thảm họa; linh hồn bất diệt nên việc chậm trễ một lúc không mang nghĩa trầm trọng như ta tưởng. Với lại con người coi đó là chuyện kinh khủng do thói quen đặt nặng giá trị lên hình hài, sắc tướng, khi hình hài mất đi người ta cho đó là chuyện lớn lao, nên mới có phản ứng mạnh mẽ nhưng không đúng chỗ như vậy.

Việc linh hồn trở lại ngay cho thấy nó không tiếp tục 'lớn' ở cõi tâm linh khi chết non. Ý tưởng đó nảy sinh chỉ vì con người có nhiều óc tưởng tượng, chưa rõ cách sự sống vận hành.

- Còn chuyện linh hồn chưa giác ngộ, tiếp tục bầu víu cõi trần thì giải thích ra sao, và mình nên xem chuyện phá thai như thế nào ?

- Nói về ngoại lệ của cái chết trước, cũng phân biệt giữa linh hồn và hình tư tưởng, cùng các thể thanh của con người. Linh hồn sáng suốt và có con đường riêng của nó, mà đồng thời trong lúc sống con người cũng tạo hình tư tưởng, thói quen, tâm tính. Khi qua đời, linh hồn tách khỏi các thể này đi theo đường của nó, còn các thể cũng có đường riêng của chúng. Theo thói quen chúng lập lại các sinh hoạt, tư duy khi còn sống vì chúng vẫn còn một phần tri thức riêng, và do đó hành xử như khi còn ở cõi trần. Niềm tin người chết còn tiếc nuối sự sống cõi trần là do ta lẩn lộn hình tư tưởng và các thể với con người thật. Sự việc giống như khi ở Việt Nam cũng nghĩ về nước Mỹ theo quan niệm và sự hiểu biết khi ấy, nhưng qua Mỹ cũng thấy sự việc khác hẳn, và cũng suy nghĩ giống người bản xứ. Chuyện khó là làm sao cho người ở VN hiểu đời sống Mỹ, cũng như bây giờ đã ở lâu, cái nhìn của chúng không giống như khi còn ở VN ngày xưa. Tương tự vậy, điều mà con người dưới trần nghĩ về đời sống ở cõi thanh sẽ rất khác biệt với chuyện thực sự xảy ra ở đó.

Về chuyện phá thai, sự việc khá phức tạp bởi có nhiều yếu tố can dự, nếu muốn có thể xem thêm trong H.P.B Collected Writings, vol.V p.108. Các trường hợp không giống nhau và thường khi mình không hiểu rõ nguyên ủy, nên tốt hơn hết là khoan phán xét để tránh việc phê bình lầm. Đường lối làm việc của karma rất tinh tế, vì điều mình thường không thấy hết, hơn nữa đó lại là chuyện hết sức riêng tư, nên có lẽ để người trong cuộc tự chọn giải pháp thích hợp nhất cho họ, sau khi đã tìm hiểu rõ hậu quả về cả tinh thần và thể chất của việc làm. Bởi theo luật, điều gì làm hoặc cho người khác, hoặc cho chính mình sẽ phản hồi không sai chạy, và lạm dụng thân xác không nằm ngoài được việc ấy. Nói chung thì không nên phá thai, chẳng những nó tạo bất lợi cho karma người mẹ về sau vì làm xáo trộn kế hoạch, mà cũng gây hoàn cảnh không thuận tiện khi bà qua đời sang cõi tinh cảm, bà sẽ phải ở đấy lâu hơn bình thường, giống như người tự tử phải chờ ở đó cho hết quãng đời đáng lẽ họ phải sống ở cõi trần. Trong đa số trường hợp, phá thai gây náo lòng cho người trong cuộc nên cần nhìn sự việc với tình thương hơn là khe khắt kết án; lòng nhân để có khi ta nhớ rằng việc giải quyết nhân quả tốt đẹp thường đòi hỏi cố gắng và hy sinh cao độ, trong khi ít người làm được vậy và chuyện không được hoàn toàn xong. Việc không nên phá thai tương tự như việc không nên giết người. Ta tránh sát nhân không phải vì nó giết chết thể xác con người — bởi linh hồn dễ dàng tái sinh, lấy một thân xác mới—, mà vì nó làm mất cơ hội, làm đảo lộn dự tính chân nhân muốn làm trong kiếp sống này.

Cung thấy rõ là trong mọi trường hợp, hoặc ăn rau cỏ như đã nói hoặc chuyện thai nghén, giết người, cái

nhìn đúng đắn luôn trụ vào tinh thần mà không vào thể xác.

-Nhiều khi em thấy mình may mắn vô cùng khi được biết Minh Triết Thiêng Liêng (MTTL). Những hiểu biết này đẹp đẽ quá, em muốn nói cho mọi người cùng rõ mà sao gương miệng, Bo à. Em sợ bị cười, vì tin vào những điều mà thế giới nghi ngờ, chẳng hạn các Chân Sư, vả lại em cũng không biết cách thuyết phục, ngay cả với Kim, nghe nói mà cười hóm hỉnh làm em xệ. Rồi cuộc em chỉ dạy được con. Phải chi em có tài trình bày, giống như biết có vườn hồng hương thơm ngào ngạt, gọi được người khác để chia sẻ sự đẹp đẽ ấy thì hay biết mấy. Nhớ có lần đọc sách thấy chuyện một bác thợ may Ba Tây được hỏi về MTTL, bác đặt tay lên ngực và nói: Đó là những gì đẹp đẽ nhất trong tim tôi. Em cũng cảm thấy vậy.

-Ấy là cơ hội dùng tính phân biện, bởi mỗi việc đều có ngày giờ của nó, tức mình cần biết khi nào nên nói, khi nào giữ im lặng. Có lúc lòng nhiệt thành khiến cung muốn nói cái mà cung cho là tuyệt diệu, nhưng chưa chắc người khác muốn nghe. Nên nguyên tắc chung là chỉ trình bày MTTL khi có người hỏi và muốn biết. Mà không cần phải nói ra mới là quảng bá MTTL, cái phương pháp hữu hiệu nhất để phổ biến là làm nó thành lực sống động trong đời, dùng đời sống mình biểu lộ các nguyên lý của Theosophia: tình huynh đệ, nhân từ, minh triết, phụng sự. Điều đó ai làm cũng được mà không cần có tài hùng biện hay phải diễn thuyết. Ý của cung còn được nói tới trong một luật ít nhắc nhở, là trên đường Đạo ai muốn thành đạt phải mang theo một người khác cùng tới đích như mình. Người Nhật diễn tả ý này bằng câu ai chở người qua bờ bên kia thì chính mình tới được bờ ấy.

- Em phải đem tới bốn người lận, Kim với ba đứa nhỏ. Theo em hiểu, luật muốn nói người ta không thể giữ sự sáng, sự hiểu biết cho riêng chính mình mà phải truyền ra, đúng không ?

- Đó là một ý, hay cũng có thể nói là muốn tới bờ bên kia thì phải quên mình; mặt khác lòng ao ước trình bày MTTL còn một ý khác nữa rất lý thú. Cung biết luật hấp dẫn chứ gì, nó nói rằng mọi vật đều bị trọng trường của địa cầu thu hút, nên theo lẽ tự nhiên, nước sẽ tuôn từ chỗ cao tới chỗ thấp. Cái con người ít lưu tâm là không phải luật chỉ quản trị cõi trần mà quản trị mọi cảnh giới; kho năng lực, hiểu biết từ trên cao luôn sẵn sàng tuôn xuống dưới do trọng trường khi có ngõ khai thông, có người biết cách tạo cho mình thành đường kinh để qua đó những tính chất đẹp đẽ của sự sống được biểu lộ. Nói rộng hơn khi cung gây một khoảng trống bằng cách cho ra cái mình có, khoảng trống ấy sẽ được lấp đầy bằng những điều khác tuôn từ trên cao xuống. Thành ra khi có dịp hãy rộng rãi tuôn trào tình thương, sự sáng và cả tài chính. Nguyên tắc bí truyền là Cho Ra Hối Xin Đầy Trở Lại. Nó cho thấy là sự sống tiến theo một chương trình rõ rệt, có những luật chi phối mà không phải diễn ra hỗn loạn hay may rủi.

Bây giờ quay trở lại cái ý mình đề cập ban đầu, là mọi công trình, sự tu tập muốn vững bền có hiệu quả dài lâu phải phát xuất tự trong lòng ra ngoài, chứ không phải từ ngoài vào trong. Vào lúc này hay lúc kia, cung sẽ khám phá là trọn câu chuyện xảy ra bên trong nội tâm mình. Đường Đạo nằm ngay trong con người, con đường của người đệ tử ở trong lòng chúng ta. Cái khả năng thành công, những trở ngại và cả karma đều tìm thấy nơi tâm của mình, vì ảnh hưởng của karma được ấn định bằng phản ứng của ta đối với karma. Ngoại cảnh chỉ là sự biểu lộ cái có bên trong con người. Mọi thành quả đều nằm trong lòng, mọi cuộc chiến đấu gặt gao, chiến thắng hay thất bại đều xảy ra bên tâm thức. Đời sống bên ngoài chỉ là phản ảnh của điều kiện và kinh nghiệm nội tâm. Vì vậy nỗ lực chính yếu phải luôn luôn hướng vào bên trong, tinh lọc và làm hoàn thiện cá tính, trau luyện trọn bản thân, và trên hết thấy, phát triển khả năng, minh triết, từ ái và trí tuệ.

- Nhiều quá, Bo ơi, đối với em cái gì cũng phải từ từ, có con rồi thì cuộc đời không còn riêng cho mình nữa mà phải đặt tụi nó lên ưu tiên một. À, hay là Bo đi trước, tới Nirvana thì sponsor em lên theo diện thân nhân. Tốt hơn hết Bo mang em theo cho gọn, thực hành cái Bo vừa nói í mà.

Tin Tin